

associació catalana de sociologia

butlletí no. 3

juny del 1982

RESUM DEL CONGRÉS DE LA FASEE CELEBRAT A SARAGOSSA, ELS DIES 23 A 25 DE SETEMBRE DE 1981, PEL VICE-PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ, SALVADOR GINER, ENVIAT A L'ASSOCIACIÓ INTERNACIONAL DE SOCIOLOGIA

About three hundred sociologists from all over Spain met at their First National Conference in Saragossa during the last week of September 1981. The occasion was a momentous one for contemporary Spanish sociology, for, under the Francoist dictatorship, sociologists had encountered considerable difficulties in forming an association. With the demise of that regime in 1977, several regional associations were finally formed. Some of them, like the Catalan Sociological Association, with its see in Barcelona, already had a long history of attempts to organize into a legally recognized association. By 1978 there were several associations already functioning, or being formed, such as Aragonese, the Catalan, the Basque, and the Castilian. In June of that year, the last three associations met at Madrid and formed an ad hoc coordinating committee. With the entry of the Andalusian Sociological Association into the process, a Federal Council for all Spanish Associations was set up formally at Granada in 1979. The Presidency of the newly formed Spanish Federation of Sociological Associations fell upon Professor José Cazorla (then President of the Andalusian Association) and the Vice-Presidency upon Professor Salvador Giner (then President of the Catalan Association); Dr. Alfonso Pérez Peñasco was appointed Executive Secretary, based in Madrid. One individual member of the Spanish Sociological Federation, Professor Juan Linz already sits on the I.S.A. Executive. Shortly after these events, the International Sociological Association granted the Spanish Federation full status as an "A" member.

The Spanish Association maintains a federal structure, which is very much in consonance with the cultural and political characteristics of the country itself and now comprises the immense majority of Spanish sociologists. Its aims are strictly professional and scientific and it is apolitical, although it very much identifies with democracy and accepts the Constitutional order which the country now enjoys.

The host of the First Congress was the Aragonese Association. It took place at the University of Saragossa though some important meetings were also held in the Saragossa City Hall. It is impossible to give a detailed account of the many debates, communications, round table discussions, and forums that took place. Suffice it to say that the following sections functioned during the Conference: Latin America, Sociology of Art and Literature, Sociology of Mass Communication, Demography, Sociology of Education, Epistemology, Social Structure, Sociology of Women and the Family, Sociology of

Youth, Deviance, Methodology, Military Sociology, Sociology of Nationalism, Bureaucracy and Organization, Political Sociology, the Profession of Sociology, Sociology of Religion, Rural Sociology, Medical Sociology, Sociolinguistics, Sociology of Sex, Sociology of the Aged, Industrial and Labour Sociology, and Urban Sociology. Some of them (e.g. Rural Sociology and Sociology of Medicine) were extremely well attended and functioned with several subsections. In fact, they became small sub-conferences in themselves. Others (e.g. Military Sociology), while smaller, had extremely good papers presented in them.

Spanish and foreign attendants left with an optimistic feeling - that this Conference completed the much delayed institutional coming of age of the sociological discipline in Spain and that its future now looks indeed very promising. The quality and volume of the current output by Spanish sociologists in all fields of the discipline lends credence to this belief. Spanish sociologists have, of course, a great number of professional and other problems, but both the creation of their Association and their first Conference at Saragossa are signs that they are firmly on their way to solve them.

Salvador Giner

ENTREVISTA AMB ALAIN TOURAINE

Cedida per la revista "Ciència", Vol. 2, març 1982.

(Ciència): -En primer lloc, ens podrieu descriure el vostre itinerari intel·lectual?.

Com tota la gent de la meua generació vaig entrar a les ciències socials per raons no científiques: em vaig educar en una atmosfera de guerra, com a infant en un ambient molt aïllat dels disturbis del món estudiant i després, amb l'alliberació, vaig descobrir un món diferent del que m'havien donat a entendre; és una mica - per això que em vaig començar a interessar per la sociologia. Jo volia entendre després d'acabar els estudis més clàssics d'història, el món que canviava al meu voltant, i especialment els problemes més aguts, més visibles i més llunyans de mi, com eren tot el món del treball, i és per això que en la meua generació, i a França, sociologia va significar la sociologia del treball durant deu anys.

Vaig començar sense cap formació general sobre sociologia i, al cap d'un parell d'anys, me'n vaig anar un any als Estats Units a veure una mica què era la sociologia. Hi vaig anar amb força recança, perquè la gran escola sociològica era l'Escola de Harvard de Parsons, persona que vaig tenir oportunitat de conèixer i per la qual sento gran admiració però amb qui, alhora, tinc moltes diferències. Això va ser molt útil i molt positiu per a mi, ja que em va permetre de conèixer tot un món analític, molt diferent del meu. Després d'això vaig començar un treball de camp, un treball concret sobre fàbriques, evolució i actituds dels treballadors, - etc., i a poc a poc, per superar aquesta contradicció interna en-

tre un treball de camp i uns marcs intel·lectuals provinents d'Amèrica que no em convenien, vaig començar a construir el meu propi marc de referència i llavors vaig passar una segona etapa en la vida. Va ser una etapa molt llarga, bàsicament teòrica; durant deu anys no vaig fer el que diríem pròpiament treball de camp - tret d'alguna cosa a l'Amèrica Llatina, sinó que va ser un treball teòric intentant aplicar d'una manera global les idees als esdeveniments. Va ser quan vaig escriure llibres del que jo anomeno història immediata, com un sobre el maig del 68, un altre sobre la caiguda del govern d'Unitat Popular a Xile, una sèrie d'articles, que podrien ser transformats en llibres, sobre Portugal, sobre la situació estudiantil i acadèmica als Estats Units, etc. Entre l'any 1973 i el 1975 vaig passar un moment baix; potser per raons personals, potser per raons històriques, ja que em vaig quedar molt impressionat pels fets de Xile, que vaig viure de molt a prop i també em vaig quedar molt decebut per les conseqüències intel·lectuals després del maig del 68, que va representar un moment d'obertura i que, com sabeu, va anar seguit per un període de tal mudisme, de sectarisme, del qual em vaig sentir rebutjat. En aquesta etapa vaig escriure uns llibres que no són estrictament científics, sinó més aviat una mena de diari intel·lectual. Vaig publicar un parell de volums que són bàsicament analítics, però de manera no sistemàtica.

A partir de l'any 75 es va produir un millorament cultural en el meu país i vaig tornar a fer un programa d'estudis concret sobre nous moviments socials. Vaig fer un llibre dos anys més tard per presentar el mètode i el programa sobre el fi del moviment estudiantil, un altre sobre el moviment antinuclear a França, un altre sobre un moviment nacional regional occitanista a França i ara estic acabant dos llibres més, un sobre el sindicalisme francès i un altre, que és el meu treball durant tot aquest any, sobre el sindicat polonès Solidaritat. Em queda per fer un treball i una investigació sobre el moviment de les dones i potser després canviaré a un tipus d'anàlisi més global.

Es a dir, que la meua vida passa en moviment continu entre el treball de camp i l'anàlisi més teòrica i metodològica i d'interpretació de la història contemporània. Aquest tipus de barreja, no és que m'agradi, però em sembla necessària en la vida d'aquestes ciències "toves", com són les ciències socials i a mi m'agrada passejar entre les coses més toves i les més "dures", com són les anàlisis d'història contemporània i les anàlisis més profundes -- d'elaboració teòrica.

Una altra característica del meu treball, des del punt de vista de l'objecte, és que penso que en el món actual és impossible ser sociòleg si un treballa solament en una part d'aquest món. Hi ha tres parts al món, el primer, el segon i el tercer món, i com que vivim en el primer món, primer vaig intentar passar part del meu temps fora del meu país. Per això vaig de tant en tant als Estats Units, però també intento conèixer alguna cosa del tercer món. Aquest tercer món és immens i per tant em vaig limitar a conèixer una mica Amèrica Llatina, especialment Xile abans del cop d'Estat, país al qual estic molt vinculat, fins familiarment, ja que la meua dona és xilena; també vaig visitar part del Brasil i, ara, de Mèxic. Per altra banda voldria, malgrat la manca de coneixements dels idiomes, entendre una mica més el món comunista, el segon món, per això viatjo de tant en tant a Polònia i estic dedicant aquest any al gran i immens fenomen social que és Solidaritat. Jo

crec que el sociòleg és més a la vora d'un instrument de transformació de l'experiència en les anàlisis que un home que es trobi totalment tancat dins del món de l'anàlisi. En aquest darrer cas, no seria una activitat intel·lectual noble. Crec que la sociologia ha de ser "plebea", en el sentit de cercar, no de tancar-se en una posició pretensiosa entre el "vulgar" i el "distingit", perquè som gent bastant corrent; no som, per entendre'ns, matemàtics. Amb això vull dir que la societat no s'ha de confondre amb la ideologia dels actors. De cap manera. Jo sóc molt antiideològic. Tot esforç intel·lectual ha d'allunyar-se de la ideologia i construir una anàlisi, sense que ningú no tingui la possibilitat de dir que ja ha construït i viu en un món totalment conceptualitzat.

(Ciència): -Quan es parla de ciència, s'entén normalment ciències naturals, llavors en la sociologia que neix de la filosofia social de la qual no s'ha independitzat del tot, el problema consisteix en si té realment un estatut de científicitat, si podem parlar d'una sociologia científica?. Quines condicions caldrien per a això?.

Jo crec que sí. En realitat, quin és el problema?. El problema nostre és que el que estem estudiant són factors socials, és a dir, comportaments dirigits per objectius valorables. Llavors no es pot estudiar el comportament de grups humans o d'individus humans com si no fossin humans. Els defensors de la teoria dels sistemes parlen de sistemes auto-poiètics, és a dir, que es fabriquen ells mateixos els objectius. Per això el títol del meu principal llibre és *Producció de la societat*, que en anglès potser s'ha traduït millor, *Self production of society*. Aquest és, crec, el caràcter distintiu de les ciències socials que estan estudiant sistemes o factors que tenen la capacitat de produir, transformar i controlar els seus objectius. La teleologia de les cèl·lules és constant i determinada pel codi genètic; el comportament d'un ésser humà no és tan sols d'adaptació al medi ambient, sinó també de producció. Això, a mi, em sembla el més important. És el que anomenem la situació, que és, naturalment, un nivell de l'anàlisi sociològica, donat que quan vaig a travessar un carrer, el carrer existeix abans que jo el travessi, però és evident que el carrer no existeix "per si", el carrer va ser construït i la seva construcció va ser el resultat d'un procés polític en què hi va haver unes discussions en el municipi, en el Parlament o no sé on i en les oficines tècniques. Per tant, considerar el carrer o l'edifici o la institució -en general, qualsevol tipus de sistema de regles i normes- com a donat i la conducta com a pura resposta, és, òbviament, superficial. El que m'interessa, i crec que a molts sociòlegs, és no entendre com respon la gent, com responen les conductes en una situació, sinó com està creada la situació, per conductes redefinides en termes d'actuació social orientades alhora per fins culturals, per valor i per relacions i conflictes socials. La situació seria el resultat de relacions socials. Agafem un exemple concret. Un exemple molt important en sociologia, tan important que, en certa manera, és l'única vegada que un sociòleg aconseguí un premi Nobel. És el cas de Simon i la teoria de les organitzacions. Fa trenta o cinquanta anys es deia que una fàbrica o una oficina moderna s'organitza al voltant de principis científics, de racionalitat. Un sociòleg de gran importància, com Max Weber, va parlar de sistema burocràtic, de l'ús de la racionalitat en el sentit d'adaptar racionalment els mitjans als fins.

Els estudis que es van realitzar, a partir dels anys 50, van demostrar que no és així, que no hi ha principis generals, sinó que hi ha el que Simon va anomenar racionalitat limitada: és a dir, en certa manera, una fàbrica, un hospital, una administració, una universitat, un centre d'investigació són, com es diu en francès, *bricolés*, tal com ha utilitzat el terme Levi-Strauss, és a dir, són elements, estratègies, jocs, relacions, negociacions, tot això molt inestable, molt poc coherent, molt poc integrat; però tots, un al costat de l'altre, realitzen un fet que és una mica *bricolé*, que té la seva part de racionalitat, però no és totalment irracional, és clar. És el resultat, molt inestable, d'una sèrie de reaccions socials; per tant, el que és interessant no és que sigui més o menys racional, sinó el fet que la situació no es pot analitzar, és plena de principis, i els individus, com es deia abans, es resistien a la racionalitat i serien racionals o irracionals, i els científics serien els racionals i la pobra gent seria la irracional. Això no és així, de cap manera. Se sap, per exemple, que la irracionalitat de certs laboratoris pot arribar a extrems insospitats. En el llibre de Watson *La doble hèlix*, per citar un cas, es descriu la conducta d'irracionalitat de jocs de lluita pel poder que envolta el descobriment de la cadena en doble hèlix d'ADN. Per què dono aquest exemple i no un altre?. No és que aquest sigui més o menys important que altres, però és il·lustratiu d'un lloc on es pensa en termes purament de racionalitat. La manera concreta d'organitzar una activitat és el resultat d'una sèrie de processos socials. El que a mi em sembla fonamental, exemplar, des del punt de vista de l'anàlisi sociològica, és que el que a nosaltres se'ns presenta com a donat, la situació, en realitat, es pot entendre com a resultat d'un procés, com construït i no com a "primo movens". Això em sembla molt important en la nostra societat, ja que si la sociologia es desenvolupa és perquè la nostra societat, com totes les societats, és més dependent de la seva pròpia acció que de determinants naturals, històriques o de qualsevol altre tipus. Les nostres societats són produïdes per si mateixes: programació, revolució, guerres, programa de creixement econòmic, crisis econòmiques, el millor i el pitjor. És impossible pensar com abans en termes de valors absoluts o determinants materials. Jo diria que si hi ha una base central de la sociologia, és el rebuig al determinisme. No per dir que tot això és lliure voluntat. La situació no determina conductes, la situació és construïda per relacions socials. Considero que el paper de la sociologia és molt central i anirà essent-ho cada cop més, perquè estudiem com els homes o alguns homes fan la seva història. La cosa més elemental és l'estudi d'un procés de decisió. Com s'ha pres o no s'ha pres una decisió. És molt divertit veure que hi ha grans projectes que no s'han decidit mai. Per exemple, a París tenim un metro nou que es diu Express, molt modern, molt costós, i la decisió de fer-lo no va ser presa mai. També quan algú parla amb un dirigent econòmic, és molt freqüent que et digui que a la seva vida ha pres potser tres o quatre decisions. És a dir, estudiar com es prenen decisions, i a un nivell més alt, com es formen el que jo anomeno moviments socials, aquestes forces conflictives a través de les quals, i dels seus acords i dels conflictes que provoquen, pràcticament es decideixen les formes concretes de relació entre la societat i el seu medi ambient. El que diem cultura. És a dir, el conjunt de models normatius a través dels quals una societat construeix les relacions amb el medi ambient. Aquesta és la qüestió, en opinió meua, bàsica de la gran sociologia. També hi ha petita sociologia!. En els marges que són més de-

terministes però de menys interès, i que poden ser interessants per als economistes, ja que hi ha elements d'estratificació social: - qui consumeix què, qui vota qui... són estudis de consum social - que tenen un gran interès pràctic però de menor interès analític. El que, al meu entendre, és el cor del treball analític sociològic és entendre les forces a partir de les quals es produeixen els processos. Per exemple, en el món actual no sé si hi ha fenòmens més interessants que la reaparició de la religió com a força política, jo diria la fi del període de les llums en el qual nosaltres hem pensat que la modernitat s'oposava a la tradició, i ara, els pobles del món construeixen el seu futur no en contra del seu passat, sinó amb el seu passat. Una altra vegada, per al millor o per al pitjor. Però la cosa importantíssima és veure la transformació de la naturalesa de la definició dels actors socials. L'actor racional, diriem volterrià, o l'actor orgànic, darwinià, ha deixat el lloc a l'actor definit de manera cultural, política i econòmica, però que entra en un procés polític. Jo diria, en un sentit molt ampli, molt aristotèlic de la paraula, que és una ciència de la política, de la manera de construir les regles de la vida en comú.

(Ciència): -Parlant del determinisme, fa uns 6 o 7 anys va aparèixer a Amèrica un fenomen, la sociobiologia de Wilson, que ha centrat l'interès del debat a les revistes científiques que tot just ens arriba ara a nosaltres. Com l'emmarcaríeu?. Com a moda científica?. Com a teoria consistent?.

Hi ha dues coses totalment diferents. Hi ha un esforç d'una escola ideològica reaccionària, amb poques bases científiques que vol tornar a un determinisme biològic i, tal vegada fins a donar bases científiques al racisme. Això ha d'ésser condemnat i, els biòlegs, en gran nombre, han escrit de forma molt clara en contra d'aquesta teoria. Però seria actuar de mala fe si agaféssim només les vint últimes pàgines del llibre de Wilson oblidant les altres mil que hi ha abans. El que a mi em sembla com a sociòleg, i de cap manera com a biosociòleg, és que hi ha qui pretèn que hi ha un determinisme social en el sentit que tot és aprenentatge i que no hi ha res en l'ésser humà que sigui innat, que tot és adquirit, la tradició de les "llums". Aquesta és la idea que tot és possible mitjançant l'educació, i per tant del poder polític. I es pot pensar que el que és dramàtic és aquesta visió optimista del segle XVIII, que ha conduït, en el segle XX, al totalitarisme, mitjançant una activitat social, d'una decisió d'una organització social es pot transformar, fer un rentat de cervell. No veig cap raó perquè el sociòleg s'hagi d'identificar amb el món de les coses adquirides contra el món de les coses innates. Jo prefereixo molt sovint les formes clàssiques dels biòlegs segons les quals l'home és un ésser programat per a aprendre. Com diu François Jacob, per exemple, no hi ha oposició entre el món de les coses innates i el de les coses adquirides. És una separació arbitrària. Cap biòleg, segons el meu entendre, no treballa amb aquestes categories, ja que les dues coses estan totalment barrejades. Com el nen que neix que no és un ésser totalment independent i es desenvolupa en les relacions. I aquesta és la gran aportació de la psicoanàlisi: l'ésser es forma en relació amb altres éssers humans, i, em refereixo a Freud, ja que Freud era bastant biòleg i creia molt en les coses innates; el mateix home que creu molt en les coses innates, en les pulsions però al mateix temps insisteix en el caràcter dialèctic relacional de la construcció de la personalitat. És una discussió entre posicions -

totalment abstractes i el que és interessant és que aquestes discussions sobre la psicologia em semblen bastant semblants a les discussions político-culturals que tenim que abans he mencionat: tradició, en un moment donat, podria ser les coses innates, el que va ser rebut i el que es construeix; entre aquests dos conceptes no hi ha una separació total. Nosaltres sempre tenim la capacitat d'escollir el que rebem, però també el que construïm es fa amb el que hem rebut. Per tant no hi ha aquesta oposició. En això, el cooperativisme és molt important, ja que aquesta il·lusió occidental, il·lusió nacionalista dominant de pensar que l'home pot ser mestre de si mateix i de la naturalesa, com també la separació de l'home, de l'animal, del medi ambient... En tot això, em sembla que hi ha una manera de pensar molt més rica, segons la qual no tant sols som part de la naturalesa, sinó que som sistemes, com són sistemes els animals, però d'un altre tipus. Som part d'un ecosistema i som la part de l'ecosistema que té la capacitat de modificar el sistema, i també la responsabilitat de la supervivència de la resta del sistema.

(Ciència): -*Creieu que existeixen lleis de regularitat de l'estructura social?*

No hi ha lleis de la societat. I us confesaré una cosa: la societat no existeix. Cal adonar-se que la gent que parla de la societat pensa en una cosa que no existeix. Fa tres o quatre segles no es parlava de societat, es parlava de civilitzacions, i la gent pensava que la civilització índica, islàmica, cristiana occidental, que totes eren éssers històrics amb un caràcter gairebé personificat. Després va venir la idea de la societat i més tard la idea de la societat en evolució i aquí es va crear la sociologia, i la paraula sociologia va ser creada per un fill de les llums i de l'historicisme, Auguste Comte que a la vegada era fill de l'il·luminisme del segle XVIII i de l'evolucionisme del segle XIX. Llavors es va parlar de manera orgànica, influència de Darwin, mitjançant Spengler, Durkheim, etc., es parlava de les lleis de la societat, ara no. Ara no hi ha societat. La societat no existeix. - Hi ha estats nacionals, fronteres, sistemes administratius, idiomes, cultures. Hi ha tota una sèrie de coses que existeixen, però el que anomenen societat és el resultat d'una sèrie de processos. L'objecte de la sociologia és les relacions socials. I respecte d'això no dic altra cosa que el que han dit els biòlegs, per exemple, François Jacob va escriure en el seu llibre *La lògica de lo viviente*: "la biologia va néixer quan va deixar de discutir sobre la naturalesa de la vida i van començar a estudiar els éssers vius". Jo diria, la sociologia neix quan deixem de discutir sobre la naturalesa de la societat o de les lleis de la societat i quan estudiem relacions socials. Aquesta és la definició de la sociologia, i a més a més les relacions socials són relacions entre unitats individuals o col·lectives, orientades per valors i posades en relacions socials. Però si és que hi ha una definició de l'acte sociològic, és explicar la conducta d'un actor per les relacions en les quals està immers aquest factor. És per això que la sociologia no és ni objectivitat ni subjectivitat sinó anàlisi relacional. Tot són relacions, per a un sociòleg.

(Ciència): -*S'ha utilitzat freqüentment en sociologia el terme "patologia social". Voldriem preguntar-vos si és acceptable aquest terme i, si ho és, on es podria situar la patologia social?*

Patologia social és una paraula molt adequada, però qualsevol tipus d'anàlisi d'un sistema de relacions ha d'estudiar les formes de desorganització tant com les formes d'organització. El cas més famós, al començament de la sociologia va ser el gran estudi de Durkheim a final de segle passat sobre el suïcidi, pel qual es demostra que no és una actitud, una decisió, una característica de l'individu, sinó del sistema social. Quan es desfan els vincles o quan es fan confuses les normes en la societat, en canvi, on la gent està desarrelada, es produeix una desocialització i hi ha suïcidis o conductes de tipus semblant. En aquest cas, jo diria que hi ha patologia. Un altre cas molt conegut que avui és molt important és el de l'atur. S'ha demostrat, cap els anys trenta, que l'atur destrueix els rols d'un individu, no tan sols des del punt de vista professional, sinó en tota la seva vida, també dins la seva família, per exemple.

Jo diria que cal estudiar, més que patologia, conductes en crisi, i les conductes de crisi no solament s'expliquen per l'estat de crisi d'un sistema sinó precisament per la privació o per la pèrdua de la capacitat d'acció. De tot això, se n'ha parlat potser d'una manera massa superficial, com per exemple d'alienació o d'impotència, de la privació de capacitat d'acció col·lectiva. Això em sembla molt interessant. Personalment, tinc la impressió que no és la societat, sinó que per una sèrie de raons estem en una situació de privació d'acció col·lectiva. Precisament, nosaltres vivim moltes vegades com si la societat fos una cosa donada, i aquí podria entrar la definició de la "massa" o de la multitud, de l'antisocietat, quan ens trobem dins de la societat, com la gent que es troba dins d'una plaça construïda en un altre segle. No hi ha relació, no hi ha la capacitat dels actors socials de canviar l'ambient. Això és típicament patològic: quan no hi ha la capacitat de produir la situació en la qual s'actua.

(Ciència): -Dins d'aquesta perspectiva, quina seria la relació entre la sociologia i la resta de les ciències socials. En particular, amb l'economia, la història i la psicologia, que són les disciplines més acostades?

Quan es parla de sociologia i d'història, hem de tenir clar que són dues coses ben diferents. Primer, des d'un punt de vista pràctic, hi ha especialistes segons el tipus de document que s'ha d'utilitzar. L'antropòleg seria la persona que estudia la societat sense escriptura. Un historiador seria la persona que estudia una societat amb documents escrits o orals però presents. Serien definicions segons l'objecte a estudiar. Darrera d'això i amb un altre sentit molt diferent a aquestes paraules hi ha un mètode. El mètode històric consisteix en explicar un fenomen social pel seu lloc dins d'una evolució. Un antropòleg és aquell que estudia un comportament social per la seva funcionalitat, dintre de la reproducció d'unes formes d'organització social. Un sociòleg estudia canvis produïts. En el segle XIX, tothom era historiador! perquè aquest era el mètode. Avui, moltes vegades, quan s'estudia el passat, són més sociòlegs, en termes de mètode, que els mateixos sociòlegs. Jo no veig cap superioritat de l'estudi del present. Jo soc una persona que estudia el present. Per això la meua decisió concreta, pragmàtica, és la de sociòleg. Moltes vegades, però, veig idees, raonaments de les anàlisis, aplicats a societat del passat, sense o amb escriptura, que m'interessin tant com l'estudi del món actual. Concretament, el que penso, és que en el nostre

món hi ha una interdependència creixent, i, com deia, jo no crec que sigui útil oposar mètodes, perquè societats que produeixen el seu futur, ho fan amb el seu passat, i així estem sempre construint edificis, institucions, amb funció de canvi, a partir de materials que tenen la funció totalment oposada, o bé estem esperant les nostres societats de canvi, el que donava una societat estable. És per això que les coses imaginàries, la religió o els jocs, o certa utilització de les ideologies o dels mites, tenen tanta importància en la nostra societat. Jo diria, abans que tot, unitat de l'experiència humana, de la mateixa manera que oposar el present i el passat, els civilitzats i els desenvolupats no té gaire sentit. Respecte a l'economia, és una relació entre germans, i no entre pare-fill, com seria el cas de la història. Aquí no hi ha mai separació. Els fenòmens que els sociòlegs estudien són els mateixos que els economistes estudien. És cert que la construcció d'un model de realitat social entra en relació amb altres, hi ha sistematització, coherència i individualitat. El sociòleg estudia com es produeixen elements i l'economista com s'afegeixen en sistemes pràctics aquests elements. Una altra diferència jo diria - que és la teoria del comportament humà. Moltes vegades, la teoria econòmica recolza en el model simplificat i útil de la racionalitat, en una filosofia dels interessos. Molts cops ja s'ha dit que l'economista estudia els interessos i el sociòleg les relacions; Aquesta va ser la manera clàssica de Weber i Durkheim. En realitat, la participació de la sociologia als estudis econòmics és molt important ja que precisament estem estudiant com els actors actuen, i és ben evident que no actuen per raons de maximalització de l'interès personal i que no són separables de la xarxa de relacions socials i de l'ambient cultural, en els quals actuen. - Hi ha certa oposició entre l'organització de l'economista que sempre està a favor de l'anàlisi del sistema i de l'anàlisi del sociòleg el qual sempre està a favor de l'anàlisi de l'actor. Amb la psicologia, és el mateix problema que deia fa un moment. La veritable oposició no és entre individus i societat, que no tindria cap sentit, sinó entre el que està dins de l'organisme, construït biològicament, i el sistema de relacions socials. Per exemple, la importància de la psicologia social, la importància de l'obra sociològica de Freud, o el fet que Piaget sigui a la vegada psicòleg i sociòleg, o l'esforç del mateix Parsons a Harvard per a crear un únic departament en el qual psicologia, antropologia i sociologia es van unificar per fer el que ell anomenava departament de "relacions socials". Tot això demostra que, un altre cop, establir fronteres no serveix per a res. Tampoc no hi ha identitat. El que em sembla ric i interessant és que la sociologia com qualsevol activitat intel·lectual es desenvolupa millor en tensió i complementaritat amb altres.

CICLE DE CONFERÈNCIES: VISIÓ DE CATALUNYA

"EL CANVI I LA RECONSTRUCCIÓ NACIONAL DES DE LA PERSPECTIVA SOCIOLÒGICA".

La proposta que presentem parteix de la consideració prèvia de tres aspectes de la nostra realitat: l'actual situació de la so-

cietat catalana, les possibles contribucions de la sociologia al millor coneixement d'aquesta situació i la mateixa situació - d'aquesta disciplina al nostre país.

Considerem, en primer lloc, que la societat catalana es troba, - actualment, en un rapidíssim procés de canvi que presenta alhora una sèrie de dificultats notòries, i, amb elles, un elevat grau d'incertesa respecte al futur. Aquest procés s'està duent a terme emmig d'un greu desconeixement d'una sèrie de característiques de la nostra societat: si bé és cert que alguns dels seus aspectes han estat bastant estudiats -sobretot pel que fa als elements històrics, econòmics i lingüístics- hi ha buits molt notables en relació al coneixement de les forces socials, l'estructura de - classes, els sistemes d'integració, i, en conjunt, tots els temes que són objecte d'estudi de la sociologia.

Aquesta manca de coneixements constitueix, ens sembla, una feble sa important per al país, perquè sovint impedeix senyalar adequa dament les causes dels problemes amb que cal enfrontar-se i deixa, per tant, el camp lliure a tota mena d'especulacions i fins i tot de manipulacions de la realitat. És en aquest context que voldriem remarcar el fet que els processos de canvi social i cul tural sols són entenedors a partir d'una anàlisi de la realitat social que privilegiï les dimensions conflictives de la societat en front de les dimensions consensuals. Tota magnificació del - consens constitueix a la fi una pura manifestació ideològica que intenta perpetuar l'ordre establert. No cal dir que en el marc - d'una societat que postula un procés de "reconstrucció nacional" és necessari fer ús dels estris que proporcionen les sociologies dels conflictes, per tal de trobar les claus d'interpretació de la realitat social que faci possible la previsió de les dinàmi- ques de canvi, àdhuc el seu direccionament dins dels límits d'in determinació propis de l'aparallatge de les ciències socials.

Malgrat aquestes evidències, en amples sectors de la societat ca talana s'intenta defugir l'anàlisi basat en les teories del con- flicte, fent ús i abús de teories que privilegien els aspectes - harmònics i cohesius de la realitat social. Així, el procés d'in serció de l'immigrant en la societat catalana s'explica a través de l'assimilacionisme amb totes les connotacions organicistes i biològiques del terme; es fa una interpretació nominalista de - les institucions catalanes sense situar-les en llurs respectius contextes històrics, enfosquant la diferent significació de les actuals institucions. Paradoxalment, s'arriba a propiciar com a objectiu central de l'esforç intel.lectual el refusar l'elabora- ció d'una consciència pública reflexiva sobre els problemes de - tot ordre que es deriven dels processos de canvi endegats.

Davant aquests i altres fets, la sociologia catalana ha de plan- tejar-se com a tasca principal l'elaboració d'aquest conjunt de coneixements relatius a la realitat del nostre país, i emprendre, alhora, la seva difusió tant en les esferes polítiques com en la població. Cal reconèixer que, fins ara, els treballs sociològics realitzats han tingut un caràcter relativament marginal, i no - per la seva vàlua, sinó perquè no s'ha dut a terme un esforç col- lectiu i sistemàtic de recerca. Només serà possible que la socio logia adquireixi de fet el lloc que li pertoca entre les diver- ses ciències socials quan haurem realitzat aquest esforç, a par- tir d'una coordinació i una dinamització de la professió entorn d'una sèrie de temes cabdals.

D'altra banda, pensem que demanar aquest esforç ja no és ara una utopia, com podia haver-ho estat en el passat, donada la gran precarietat de la nostra sociologia. Ara hi ha un nombre relativament elevat de persones interessades per la sociologia, un nombre ja bastant ample de sociòlegs professionals, amb anys d'experiència i amb capacitat i rigor; l'associació ha quedat consolidada a partir de les jornades realitzades, i constitueix, per tant, un marc idoni per a emprendre, amb instruments suficients, encara que modestos, la modificació del paper de la sociologia dins de la nostra societat.

TEMES PROPOSATS

- Sessió I La burgesia en la societat catalana.
- Sessió II Petita burgesia i capes mitjanes.
- Sessió III Treballadors i proletaris.
- Sessió IV Els efectes socials del desenvolupament capitalista i de la crisi econòmica.
- Sessió V Immigració i articulació social.
- Sessió VI Llengua i societat.
- Sessió VII Jerarquia d'espais i jerarquia cultural.
- Sessió VIII Sistema de valors: tradició versus modernització.
- Sessió IX El rol de la innovació.
- Sessió X Estat, nació i societat.
- Sessió XI Forces centrípetes i centrífugues: els futurs possibles a la llum de l'anàlisi sociològica i de les seves limitacions.

Joan Estruch, Salvador Cardús. PLEGAR DE VIURE: UN ESTUDI SOBRE ELS SUICIDIS.

Eds 62. Barcelona. 1981.

La labor de investigación llevada a cabo por los autores es admirable, no sólo por la diversidad de fuentes consultadas, sino también por el visible esfuerzo de consultar de manera minuciosa, caso por caso, y constituir de esta manera una muestra altamente fiable.

La relación del suicidio con otras variables se tiene en cuenta, y las conclusiones a las que llegan los autores confirman las tendencias generales de los trabajos sobre el tema. Es de destacar, sus críticas a las estadísticas oficiales del suicidio y al análisis cuantitativo en ciencias sociales. Proponen como alternativa un punto de vista cualitativo, en el que prevalecerían una serie de variables que van más allá de las variables clásicas con las que se estudia el tema. Sin embargo, para demostrar que su crítica no implica desinformación construyen algunos cuadros estadísticos, con una distribución del suicidio por edad, sexo, lugar de trabajo, estado civil, etc.

Tan encarnizada crítica, a cierto tratamiento de datos, no viene

sino a confirmar, con mejores y más amplias fuentes, las conclusiones de otros estudios basados exclusivamente en datos estadísticos oficiales. En síntesis, lo mejor del libro lo constituyen la profunda investigación y la amplitud y exhaustividad de las fuentes empleadas, así como el entorno cultural en el que se intenta una nueva interpretación del viejo y vapuleado tema del suicidio.

Alicia E. Kaufmann

Carlota Solé. LA INTEGRACION SOCIO-CULTURAL DE LOS INMIGRANTES EN CATALUNYA.

Centro de Investigaciones Sociológicas. Madrid. 1981.

El libro de Carlota Solé aborda un tema de gran actualidad en Catalunya, hacia el final de la ola inmigratoria más importante en la historia de este país.

El tema de la integración de los inmigrantes ha sido objeto de un debate político central por parte de sindicatos, partidos, asociaciones ciudadanas y estudiosos desde los primeros años 60, y en particular en el último quinquenio. Pero nunca se había hecho una aproximación empírica al tema de tanta importancia -si excluimos los estudios de Pinilla de las Heras sobre inmigración y movilidad social centrados en las transformaciones de la fuerza de trabajo- como la que ahora se presenta.

La autora, que ha dedicado a la investigación varios años, analiza en profundidad el concepto de integración, para luego pasar a examinar lo que significa a tal respecto el trabajo y las condiciones de vida de los inmigrantes frente a los nacidos en Catalunya, las condiciones de la mujer inmigrante, las opciones políticas, la perspectiva de la segunda generación y las condiciones concretas de la integración.

La conclusión central del libro -conclusión que indudablemente se prestará a la polémica, pero que aquí queda rigurosamente documentada- es que la intención mayoritaria de los inmigrantes es integrarse voluntariamente, puesto que forman parte de una Catalunya -que ellos también han construido, junto con el rechazo de la "catalanización" entendida como integración mecánica, unilateral y obligatoria.

Faustino Miguelez Lobo

NOTÍCIA DE CONGRESSOS, CONFERÈNCIES I SYMPOSIA DURANT L'ANY ACADÈ-

MIC 1981-1982

* FIRST EUROPEAN CONFERENCE ON INTERNATIONAL RETURN MIGRATION. Patrocinat pel Research Committee on Migration de la ISA, en col.laboració amb el Centro Studi Migrazione de Roma, se celebrà a la capital italiana els dies 11 al 14 de novembre de 1981. Hi participà

ren sociòlegs, politicòlegs i funcionaris d'organismes internacionals. Es tractàren els temes de les migracions de retorn a Itàlia i als països de l'oest i est del Mediterrani, l'impacte de les migracions de retorn des de societats avançades i de països de més enllà de l'Atlàntic, així com les polítiques adequades per a resoldre els problemes de readaptació a les societats d'origen.

* EUROPEAN SCIENCE FOUNDATION. RESEARCH COMMISSION ON MIGRATION. - Es va reunir a Granada dels dies 23 a 25 de novembre de 1981. El problema de la llengua, l'adaptació a les societats receptores, la localització urbana de barris d'immigrants i els problemes psicològics foren analitzats per sociòlegs, urbanistes i psicòlegs de diversos països europeus. La participació espanyola fou nombrosa.

* INTERNATIONAL INTERDISCIPLINARY CONGRESS ON WOMEN. A Haifa (Israel) va tenir lloc el primer congrés internacional i interdisciplinari sobre la dona, que agrupà dones i alguns homes, professionals en els camps de l'economia, la sociologia, la psicologia, la politologia i la psicoanàlisi, entre d'altres. Es tractaren els problemes de la família, els rols sexuals, migracions i modernització, feminisme i etnicitat, la pornografia, la ideologia religiosa, les dones en els kibbutz, etc. Se celebrà entre el 28 de desembre de 1981 i el 1 de gener de 1982.

* CURSO DE POLITICA FAMILIAR Y SOCIOLOGIA DE LA FAMILIA. Organitzat pel Col·legi de Doctors i Llicenciats en Ciències Polítiques i Sociologia de Madrid i celebrat a la capital d'Espanya durant els mesos de març i abril de 1982. Va consistir en una sèrie de conferències i de ponències a càrrec de sociòlegs i investigadors sobre el tema de la família o temes relacionats amb aquesta àrea.

* CONFERENCE ON NATIONAL AND REGIONAL DEVELOPMENT IN THE MEDITERRANEAN BASIN. Celebrat a Durham (Anglaterra) els dies 13 al 17 d'abril de 1982, reuní a geògrafs, economistes, urbanistes i sociòlegs que, des d'una perspectiva majoritàriament marxista, tractàren els efectes de la tecnologia i industrialització als països mediterranis, les relacions centre-perifèria i la necessitat de considerar l'àrea del Mediterrani com a un tot. Entre els molts participants europeus del sud i africans del nord, geògrafs i sociòlegs catalans hi tingueren un paper important.

* II JORNADAS DE INVESTIGACION INTERDISCIPLINARIA SOBRE LA MUJER. Celebrades els dies 20 i 21 d'abril de 1982, en les quals es tractaren els temes de la dona en la història medieval hispana i en la història de la Espanya moderna i contemporània. Hi participaren historiadores i sociòlegues de diverses universitats espanyoles.

* JORNADAS DE SOCIOLOGIA DE LA EDUCACION EN E.U. DE FORMACION DEL PROFESORADO DE E.G.B. Se celebraren els dies 29, 30 d'abril i 1 de maig de 1982 a l'Hotel Galua de La Manga del Mar Menor (Murcia). Les àrees de treball tractaren sobre: "¿Qué es la Sociología de la Educación?", "Importancia de la Sociología de la Educación en la formación del futuro maestro", i "Situación actual y propuestas alternativas". Hi participaren professors d'universitats espanyoles, franceses i angleses.

* SEMINARIO SOBRE ANDROCENTRISMO EN LA CIENCIA. Organitzat pel - Grup d'Estudis de la Dona de la Fac. de CC. Econòmiques de la Universitat Autònoma de Barcelona, els dies 14 i 15 de maig de 1982 en col.laboració amb l'Institut de Ciències de la Informació - d'aqueixa Universitat.

* CAMBIO SOCIAL Y REFORMA SANITARIA. Els dies 1 a 4 de setembre de 1982 i dins de les activitats de la Universitat Internacional Menéndez Pelayo, se celebrarà a Sitges (Barcelona), un curs sobre "Cambio social y reforma sanitaria". Les sessions tractaran els següents temes: la salut al món (George A. Silver); la situa ció sanitària al continent americà (Antonio Ugalde); el model sa nitari polac (Magdalena Sokolowska); els processos sanitaris re cents a Gran Bretanya (Raymond Illsley); i l'atenció primària de salut al Mercat Comú (Yvo Nuyens). Hi haurà també dues taules ro dones; la primera discutirà els problemes sanitaris espanyols, amb les intervencions de Lucas Fernández, Josep Laporte, Felip - Solé Sabarís y Jordi Gol Freixa. La segona presentarà alguns es tudis i alternatives a la reforma del sistema sanitari amb l'as sistència de Nolasco Acarín, Ciriaco de Vicente y Jesús M. de Mi guel. Qualsevol persona que estigui interessada en participar, - assistir o be rebre més informació, es pot adreçar a: Secretaría General, Universidad Internacional Menéndez Pelayo, c/ Amador de los Rios 1, Madrid 4; o bé trucar als telèfons (91) 419 90 34, - (91) 419 59 23, y (93) 214 19 63 y (93) 301 92 49.

* JORNADAS SOBRE SOCIALIZACION DE NIÑOS Y ADOLESCENTES DE TALLA PEQUEÑA. Del 7 al 9 d'octubre de 1982 tindran lloc a Paris unes Jornades sobre tres aspectes vinculats amb la problemàtica -- d'aquestes persones: la gènesi i evolució de les normes socials des del punt de vista de la imatge i de l'entorn; l'inconscient i l'articulació entre la part corporal i la social; i la políti ca sanitària aplicada per a normalitzar aquesta situació. Per a qualsevol informació, adreceu-vos a Ginette Rimbault, Hospital - Necker-Enfants-Malades, INSERM (Institut National de la Santé et de la Recherche Médical), 149 rue de Sèvres, 75730 Paris - Cedex 15. Tel 567 08 11.

* PRIMERAS JORNADAS DE SOCIOLOGIA DE LA MEDICINA. Entre els pri mers projectes impulsats pel GSM, i a la tardor de 1982, hi ha - el de realitzar les primeres jornades de Sociologia de la Medi ci na al País Basc. Es projecte considerar una diversitat de temes, des de ideologies de la Sanitat, fins aspectes vinculats al rol del malalt i del professional sanitari. Entre les persones invi tades s'hi troben destacats professionals d'aquest camp, tant de - l'àmbit nacional com de l'internacional. Els interessats es po den adreçar a Agustín Ozamiz, Errotalde 18-E, Gecho, Vizcaya. - Tel 460 15 40.

* PRIMERAS JORNADAS DE ANTROPOLOGIA DE LA MEDICINA. Finalment, - del 16 al 18 de desembre de 1982 i a Tarragona, una sèrie de pro fessionals de reconegut prestigi, presentaran un recull de temes vinculats a l'antropologia de la medicina a Espanya, tals com: - medicina, simbolisme i estructura social; bruixeria, societat i malura; així com la formació d'una taula rodona on s'ha de discu tir el tema de l'assistència sanitària a les societats complexes. Hi participaran activament els membres del GSM. Per més informa-

i inscripcions, adreçar-se a Dolors Comas, Directora del Departament d'Antropologia Cultural, Facultat de Lletres, Pça Imperial - Tarraco s/n. Tarragona.

BEQUES I CURSOS

- BEQUES D'AMPLIACIÓ D'ESTUDIS ALS ESTATS UNITS. El Comité Conjunto Hispano-Americano para Asuntos Educativos y Culturales, convoca un programa especial de beques post-doctorals d'investigació i beques d'ampliació d'estudis. El programa inclou "ciències socials" i "antropologia". Per a una major informació, escriure a la Secretaría Ejecutiva, Comité Conjunto, Cartagena 83-85 3o, Madrid 28, o be trucar al telèfon 255 08 00 ext 221.

- CURS DE DOCTORAT DE "SOCIOLOGIA DE MEDICINA" A BARCELONA. Semanalment, tots els divendres, es reuneix el curs de doctorat de la Universitat Autònoma de Barcelona, sobre Sociologia de la Medicina, a l'aula 6 de la Facultat de Medicina de l'Hospital de St Pau (Av P Claret 167, Barcelona). Entre els conferenciants s'hi troben: Ricardo Moragas, Xavier Granero, Jordi Gol Freixa, Alícia E. Kaufmann, Joan J. Artells i Jesús M de Miguel. Per a més informació trucar al 692 02 00 ext 1262.

10 CONGRESO MUNDIAL DE SOCIOLOGIA WORLD CONGRESS OF SOCIOLOGY

México. Agosto/August 16-21. 1982

- Els interessats en participar en el Congrés Mundial de Sociologia de Mèxic, a l'estiu de 1982, i al Congrés de Ciència Política de la IPSA a Rio de Janeiro (Brasil), poden obtenir més informació escrivint a l'Ap de Correus 9496, o bé trucant al Departament de Sociologia de la Facultat de CC Econòmiques, Carlota Solé o Alicia Kaufmann, Tel (93) 203 50 54 ext 58.

COMITES DE INVESTIGACION/RESEARCH COMMITTEES

01 LAS FUERZAS ARMADAS Y LA SOCIEDAD/
ARMED FORCES AND CONFLICT RESOLUTION

COORDINADOR/COORDINATOR
Charles C Moskos
Department of Sociology
Northwestern University
Evanston, Illinois 60201
USA

02 LA ECONOMIA Y LA SOCIEDAD/
ECONOMY AND SOCIETY

Harry M Makler
Center for Latin American
Studies
Stanford University
Stanford Calif. 94305
USA

03 INVESTIGACION COMUNITARIA/
COMMUNITY RESEARCH

Terry Nichols Clark
Department of Sociology
University of Chicago
1126 E 59th Street
Chicago. Il 60637. USA

04 SOCIOLOGIA DE LA EDUCACION/
SOCIOLOGY OF EDUCATION	Asoke Basu
Department of Sociology
California State Univ.
Hayward, Calif. 94542 USA
05 RELACIONES MINORITARIAS, ETNICAS Y
RACIALES/ETHNIC, RACE AND MINORITY
RELATIONS	Katherine O'Sullivan See
See Center for the Study
of Human Rights
International Affairs Bui
ding
Columbia University
New York, N Y 10027 USA
06 INVESTIGACION DE LA FAMILIA/
FAMILY RESEARCH	Irving Tallman
Sociology Department
Washington State Univ.
Pullman, Washington 99164
USA
07 INVESTIGACIONES DEL FUTURO/
FUTURES RESEARCH	Anna Coen
IPSE
Via Belisario 15
Rome, Italy
08 HISTORIA DE LA SOCIOLOGIA/
HISTORY OF SOCIOLOGY	Mohamed Cherkaoui
Maison des Sciences de
l'homme
54 Blv Raspail
75006 Paris, France
09 EL PROCESO DE INNOVACION EN EL CAM
BIO SOCIAL/INNOVATIVE PROCESSES IN
SOCIAL CHANGE	Orlando Fals Borda
Apartado Aéreo 525008
Bogotá 2, Colombia
South America
10 PARTICIPACION, CONTROL DE TRABAJA-
DORES Y AUTOMANEJO/PARTICIPATION,
WORKERS' CONTROL AND SELF-MANAGE-
MENT	Veljko Rus
Lubejeva 1
Ljubljana 8, Yugoslavia
11 SOCIOLOGIA DEL ENVEJECIMIENTO/
SOCIOLOGY OF AGING	Anne-Marie Guillemard
Centre d'Etude des Mouve-
ments Sociaux
54 Blv Raspail
75270 Paris, Cedex 06
France
12 SOCIOLOGIA DE LA LEY/
SOCIOLOGY OF LAW	Jean Van Houtte
Universiteit Antwerpen,
UFSIA
Prinsstraat 13, B-2000
Antwerpen, Belgium
13 SOCIOLOGIA DEL OCIO/
SOCIOLOGY OF LEISURE	Gilles Pronovost
Groupe de Recherche en
Loisirs
Université du Québec à
Trois-Rivières
Trois-Rivières, Qué.,
Canada G9A 5H7

15 SOCIOLOGIA MEDICA/
MEDICAL SOCIOLOGY	Derek Gill
School of Medicine
Section of Behavioral
Science
University of Missouri
TD3- Medical Center
Columbia, Mo 65201, USA
16 SOCIOLOGIA DE LOS MOVIMIENTOS NACIO <u>N</u> ALES Y DEL IMPERIALISMO/NATIONAL
MOVEMENTS AND IMPERIALISM SOCIOLOGY	Anouar Abdel-Malek
Centre National de la Re <u>ch</u> erche Scientifique
54 Blv Raspail
Bureau 707
75006 Paris, France
18 SOCIOLOGIA POLITICA/
POLITICAL SOCIOLOGY	Richard Rose
Politics Department
Univ of Stratchclyde
16 Richmond St
Glasgow G1 1XQ
Scotland U K
19 SOCIOLOGIA DE LA POBREZA, DEL BIENES <u>T</u> AR Y DE LA POLITICA SOCIAL/POVERTY,
SOCIAL WELFARE AND SOCIAL POLICY	Else Øyen
Institut of Sociology
University of Bergen
Christiesgt 19
N-5014 Bergen U, Norway
21 DESARROLLO REGIONAL Y URBANO/
URBAN AND REGIONAL DEVELOPMENT	Ivan Szelenyi
Department of Sociology
Social Science Bldg
University of Wisconsin
1180 Observatory Drive
Madison, Wis 53706, USA
22 SOCIOLOGIA DE LA RELIGION/
SOCIOLOGY OF RELIGION	J. Beckfort
Department of Sociology
and Social Policy
University of Durham
Durham DH7 3JT, England
23 SOCIOLOGIA DE LA CIENCIA/
SOCIOLOGY OF SCIENCE	Peter Weingard
Universitüt Bielefeld
Postfach 8640
4800 Bielefeld 1, F R G
24 ECOLOGIA SOCIAL/
SOCIAL ECOLOGY	Michel Bassand
EPFL, Institut IREC
Case Postale 1024
CH-1001 Lausanne, Suisse
25 SOCIOLINGÜISTICA/
SOCIOLINGUISTICS	Fritz Schütze
Fachbereich 4
Gesamthochschule Kassel
Heinrich-Plett-Str 40
D-3500 Kassel,
West Germany
26 SOCIOTECNICA/
SOCIOLOGY OF SOCIOTECHNICS	Joachim KHW Schmidt
SOREGA
Postfach 130152
5 Köln 11, F R G

27 SOCIOLOGIA DEL DEPORTE/
SOCIOLOGY OF SPORT	Günther Lüschen
Department of Sociology
University of Illinois
Urbana, Illinois 61801
USA
28 ESTRATIFICACION SOCIAL/
SOCIAL STRATIFICATION	Natalie Rogoff Ramsøy
Institute for Applied So-
cial Research
Munthesgate 31
Oslo 2, Norway
29 DESVIO Y CONTROL SOCIAL/
DEVIANCE AND SOCIAL CONTROL	Rosa del Olmo
Apartado 51-105
Caracas, Venezuela 1050A
y/and
Leslie Sebba
Department of Sociology
Western Michigan Univ
Kalamazoo, Michigan 49008
USA
30 SOCIOLOGIA DEL TRABAJO/
SOCIOLOGY OF WORK	Yolanta Kulpinska
University of Lodz
Kasprzaka, 55-8
Lodz, Poland
31 SOCIOLOGIA DE LA MIGRACION/
SOCIOLOGY OF MIGRATION	Dr Daniel Kubat
Professor of Sociology
University of Waterloo
Waterloo, Ontario
Canada N2L 3G1
32 LA MUJER EN LA SOCIEDAD/
WOMEN IN SOCIETY	--
34 SOCIOLOGIA DE LA JUVENTUD/
SOCIOLOGY OF YOUTH	Ovidiu Badina
Academia "Stefan Gheor-
ghiu"
Bd Armata Poporului 1-3
Bucuresti 7, Romania
35 COMITE SOBRE EL ANALISIS CONCEPTUAL
Y TERMINOLOGICO (COCTA)/COMMITTEE
ON CONCEPTUAL AND TERMINOLOGICAL
ANALYSIS (COCTA)	Henry Teune
Department of Political
Science
University of Pennsylvania
Philadelphia, Pa 19104
USA
36 TEORIA E INVESTIGACION SOBRE LA ENA-
JENACION/ALIENATION THEORY AND RE-
SEARCH	David Schweitzer
Univ of British Columbia
Dept of Anthro and Socio-
logy
6303 N W Marine Drive,
Vancouver, B C
Canada V6T 2B2
37 SOCIOLOGIA DE LAS ARTES/
SOCIOLOGY OF THE ARTS	Ivan Vitanyi
Népművelési Intézet
Corvin tér 8
H-1251 Budapest, Hungary

ANEXO/ANNEX

14 COMUNICACION, CONOCIMIENTO Y CULTURA/COMMUNICATION, KNOWLEDGE AND CULTURE	Tamas Szecsko
The Magyar Radio and Television
Budapest 8
Brody Sandor Utca
Hungary

José Vidal-Beneyto
24 rue Henri Barbusse
75005 Paris, France |
| 20 SOCIOLOGIA DE LA SALUD MENTAL/
SOCIOLOGY OF MENTAL HEALTH | Paul Schnabel
P.O. Box 14084
Utrecht, The Netherlands |
| 32 MUJER Y SOCIEDAD/
WOMEN IN SOCIETY | Yordanka Tropolova
Comité des Femmes Bulgares
82 Patriarch Evtimii Blv
Sofia 1463, Bulgaria

Deniz Kandiyoti
68 Bartholomew Road
London NW5, U.K. |
| 33 LOGICA Y METODOLOGIA EN SOCIOLOGIA/
LOGIC AND METHODOLOGY IN SOCIOLOGY | Edgar F Borgatta
Institute on Ageing RD 34
University of Washington
Seattle, Washington 98195
USA |
- Hi ha dues propostes de viatges, una de Viatges Meliá: Barcelona-Londres-Mèxic-Londres-Barcelona, del 14 al 30 d'agost, 180.000 ptes., i una altra de Viatges Wagons-Lits: Barcelona/Madrid-Rio de Janeiro-Mèxic-Barcelona/Madrid, del 7 al 29 d'agost, 140.000 ptes., o bé Barcelona/Madrid-Mèxic-Barcelona/Madrid, del 15 al 29 d'agost, 95.000 ptes.
Per una informació més detallada podeu trucar al tel. 203 50 54 ext 58, Carlota Solé o Alicia Kaufmann.